

- 1 لیکن برای او که در تنگی می‌بود، تاریکی نخواهد شد. در زمان پیشین زمین زبولون و زمین نفتالی را ذلیل ساخت، اما در زمان آخر آن را به راه دریا به آن طرف اردن در جلیل امت‌ها محترم خواهد گردانید.
- 2 قومی که در تاریکی سالک می‌بودند، نور عظیمی خواهند دید و بر ساکنان زمین سایه موت نور ساطع خواهد شد.
- 3 تو قوم را بسیار ساخته، شادی ایشان را زیاد گردانیدی. به حضور تو شادی خواهند کرد مثل شادمانی وقت درو و مانند کسانی که در تقسیم نمودن غنیمت وجد می‌نمایند.
- 4 زیرا که یوغ بار او را و عصای گردنش یعنی عصای جفا کننده وی را شکستی چنانکه در روز مدیان کردی.
- 5 زیرا همه اسلحه مسلحان در غوغا است و رُخوت ایشان به خون آغشته است، اما برای سوختن و هیزم آتش خواهند بود.
- 6 زیرا که برای ما ولدی زاییده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد.

اول یوحنا ایش 4

- 7 ای حبیبان، یکدیگر را محبت بنماییم زیرا که محبت از خداست و هر که محبت می‌نماید از خدا مولود شده است و خدا را می‌شناسد،
- 8 و کسی که محبت نمی‌نماید، خدا را نمی‌شناسد زیرا خدا محبت است
- 9 و محبت خدا به ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان فرستاده است تا به وی زیست نماییم.
- 10 و محبت در همین است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را محبت نمود و پسر خود را فرستاد تا کفاره گناهان ما شود.
- 11 ای حبیبان، اگر خدا با ما چنین محبت نمود، ما نیز می‌باید یکدیگر را محبت نماییم

یوحنا ایش 1

- 1 در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود
- 2 همان در ابتدا نزد خدا بود
- 3 همه چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت
- 4 در او حیات بود و حیات نور انسان بود
- 5 و نور در تاریکی می‌درخشید و تاریکی آن را در نیافت
- 6 شخصی از جانب خدا فرستاده شد که اسمش یحیی بود؛
- 7 او برای شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد تا همه به وسیله او ایمان آورند
- 8 او آن نور نبود بلکه آمد تا بر نور شهادت دهد
- 9 آن نور حقیقی بود که هر انسان را متور می‌گرداند و در جهان آمدنی بود
- 10 او در جهان بود و جهان به واسطه او آفریده شد و جهان او را نشناخت

- به نزد خاصان خود آمد و خاصان او را نپذیرفتند؛ **11**
- و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او **12**
ایمان آورد،
- که نه از خون و نه از خواهش جسد و نه از خواهش مردم، بلکه از خدا تولد یافتند **13**
- و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، پُر از فیض و راستی؛ و جلال او را دیدیم، جلالی شایسته **14**
پسر یگانه پدر.